

Pteridium aquilinum
orlica pospolita

Wysoka, pospolicie występująca na terenie kraju oraz na całym świecie paproć o bujnym wzroście. Dorasta do 2 m wysokości. Tworzy duże, parasolowate, ażurowe liście wyrastające z długiego, płozącego się kłędza. Złożone, podwójnie, potrójnie a nawet poczwórnice pierzaste blaszki liściowe przyjmują w zarysie kształt trójkąta, mają do 1 m długości. Pod koniec sezonu liście przebarwiają się na żółtisto-rdzawy kolor. Paproć o niskich wymaganiach uprawowych, ekspansywna i inwazyjna. Najlepiej rośnie na półcienistych lub cienistych stanowiskach. Jest tolerancyjna w stosunku do wilgotności podłoża. Poza tym do wzrostu potrzebuje piaszczystych gleb o lekko kwaśnym lub kwaśnym odczynie. Orlica pospolita w sprzyjających warunkach silnie się rozrasta. Dlatego nadaje się do okrywania powierzchni w dużych założeniach ogrodowych i parkowych.

autorzy: Małgorzata Kunka; , Związek Szkółkarzy Polskich;

zasięg geograficzny

gatunek kosmopolityczny, w Polsce pospolita na niżu i w niższych położeniach górskich

grupa roślin

byliny

grupa użytkowa

byliny

forma

bylina

siła wzrostu

wzrost typowy dla gatunku

pokrój

krzaczasty rozłożysty

docelowa wysokość

od 1 m do 2 m

barwa liści (igieł)

ciemnozielone

zimozieloność liści (igieł)

liście opadające na zimę

nasłonecznienie

stanowisko cieniste
stanowisko półcieniste

wilgotność

roślina tolerancyjna

ph podłoża

odczyn kwaśny
odczyn lekko kwaśny

rodzaj gleby

roślina tolerancyjna

walory

ciekawy pokrój
ozdobne z liści/igieł

zastosowanie

ogrody przydomowe
parki
roślina okrywowa
kompozycje naturalistyczne (parki i ogrody)
w grupach

strefa

5b

autorzy: Małgorzata Kunka; , Związek Szkółkarzy Polskich;